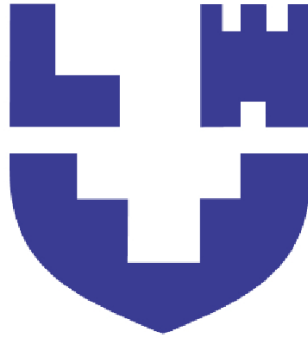


**Міністерство освіти і науки України
Луцький національний технічний університет**



МЕДІАКОМУНІКАЦІЇ

Методичні вказівки до виконання курсової роботи
для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти освітньої
програми Медіакомунікації та PR галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
денної та заочної форм навчання

ЛУЦЬК 2024

УДК 003. 07-028.42 (07)

М

До друку

Голова навчально-методичної ради факультету цифрових освітніх технологій
_____ Г.А.Герасимчук

Затверджено навчально-методичною радою факультету цифрових освітніх та соціальних технологій ЛНТУ, протокол № _від «___» 2024 року

Електронна копія друкованого видання передана для внесення в репозитарій ЛНТУ

Директор бібліотеки _____ Н.Поліщук

Рекомендовано до видання на засіданні кафедри кафедри іноземної та української філології ЛНТУ , протокол № __від _____2024 року.

Зав. кафедри іноземної та української філології _____ А.П.Мартинюк

Укладачі: Л.Ю. Тиха, к. філол.. н., доцент кафедри іноземної та української філології ЛНТУ
Л.М. Мялковська, д.філол.н., професор кафедри іноземної та української філології ЛНТУ
Рецензент: Т.В.Николюк, к. філол.. н., доцент кафедри іноземної та української філології ЛНТУ
Відповідальний за випуск: А.П.Мартинюк, к.пед.н., доц. завідувач кафедри кафедри іноземної та української філології ЛНТУ

М **Медіакомунікації** [Текст]: Методичні вказівки до виконання курсової роботи для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти освітньої програми Медіакомунікації та PR галузі знань 06 Журналістика спеціальності 061 Журналістика денної та заочної форм навчання. Луцьк: Луцький НТУ, 2024. –32 с.

Л.Ю.Тиха, Л.М. Мялковська, 2024

Методичне видання складене відповідно до чинної програми курсу «Медіакомунікації» з метою визначення завдань до виконання курсової роботи студентів та надання методичної допомоги у процесі її виконання, оформлення та захисту..

ЗМІСТ

Вступ	4
1. Курсова робота: терміни та визначення.....	7
1.1. Дотримання правил академічної доброчесності.....	7
2. Основні етапи виконання курсової роботи.....	10
2.1. Опрацювання наукових джерел та літератури.....	10
2.2. Правила оформлення бібліографії.....	12
3. Структура курсової роботи.....	13
3.1. Вимоги до викладу тексту курсової роботи.....	15
3.1.1. Оформлення висновків до курсових робіт.....	17
3.1.2. Вимоги до оформлення додатків.....	17
3.2. Технічні вимоги до оформлення курсової роботи.....	18
3.2.1. Покликання у курсовій роботі.....	19
4. Захист курсової роботи.....	20
4.1. Критерії оцінювання.....	20
Список використаної літератури	24
Додатки	25

Вступ

Метою вивчення курсу медіакомунікацій у вищій школі є підготовка фахівців у сфері медіакомунікації, які можуть ефективно працювати в різних сферах медіа.

Завдання навчальної дисципліни:

– прищепити студентам навички теорії аналізу процесу медіакомунікацій, ефективності тих чи інших чинників, виявлення перешкод на шляху забезпечення медіакомунікацій та сприйняття, класифікацію, трансляцію і збереження інформації.;

Предмет курсу: медіакомунікація як явище; властивості інформації як базового поняття медіакомунікації; законодавче регулювання медіакомунікативної діяльності; суспільна думка та медіаінформативна діяльність.

У результаті вивчення та засвоєння основних положень дисципліни “Медіакомунікації” студенти повинні

знати:

- організацію групових форм внутрішньоорганізаційної комунікації;
- принципи комунікативної взаємодії з громадськими інститутами та бізнесом, їх участь у розробці соціальних проєктів;
- визначення та усунення основних перешкод у комунікаціях органів публічної влади із громадськістю та бізнесом;
- механізми підвищення ефективності використання інформаційно-комунікативних технологій для взаємодії з громадськістю та бізнесом;
- концептуальні основи функціонування офіційно-ділового стилю;
- основні норми ділового мовленнєвого етикету 1 українського діловодства.

вміти:

- налізувати та оцінювати державну комунікативну політику;
- розробляти стратегію і тактику зв’язків з громадськістю для органів державної влади та органів місцевого самоврядування;
- формувати проєкти стратегій та концепцій комунікативної діяльності публічних органів влади;
- організувати комунікативні взаємозв’язки в органах публічної влади та між органами публічної влади громадським суспільством у ході розробки та реалізації управлінських рішень;

- застосовувати основні технології зв'язків із засобами масової комунікації для участі у процесі висвітлення діяльності органу публічної влади;
- визначати проблемні питання в комунікації органів публічного управління;
- правильно використовувати мовні засоби офіційно-ділового стилю у сфері публічного управління при індивідуальних і групових мовно-інформаційних комунікаціях;
- використовувати потрібну граматичну форму будь-якої частини мови в різних синтаксичних структурах залежно від мети спілкування;
- володіти усною монологічною комунікацією (вміння робити презентації, доповіді, виступи) іноземною мовою;
- володіти усною діалогічною комунікацією (вести бесіду, дискусію, переговори, ставити запитання, давати відповіді на запитання) іноземною мовою;
- володіти письмовою комунікацією (читання і розуміння текстів, написання аналітичних документів, статей, доповідей, інформаційних довідок тощо) та аналізом письмових текстів професійного спрямування іноземною мовою.

Професійні компетентності, яких набувають здобувачі, у процесі вивчення дисципліни “Медіакомунікації”:

- здійснення комунікативного аудиту (збір, обробка, аналіз, систематизація, узагальнення інформації);
- володіння методами проведення соціологічних та маркетингових досліджень;
- виявлення джерел інформації, їх аналіз, забезпечення надійності та достовірності інформації;
- визначення мети та завдань медійних проєктів/кампаній та критеріїв ефективності їх реалізації;
- розробка комунікативної стратегії та комунікативної політики підприємств/установ;
- визначення ефективних комунікаційних технологій, моделей, каналів;
- володіння методами просування товарів та послуг;
- здійснення медіапланування;
- творення медійного продукту (для радіо, телебачення, друкарських видань та інтернет-ресурсів) та управління ними у ЗМІ;

- Організація та проведення спеціалізованих заходів% прес-конференцій, презентацій, івентів тощо;
- володіння засобами вербального спілкування: публічні виступи, полеміка, дискусії, консультації тощо.

1. Курсова робота: терміни та визначення

Курсова робота є обов'язковою складовою частиною процесу науково-методичної й професійної підготовки здобувачів. Її виконання регламентується положенням Про організацію освітнього процесу у Луцькому національному технічному університеті №839, затвердженим вченою радою ЛНТУ. Відповідно до положення, “курслова робота (проєкт) – вид навчальної роботи з елементами дослідження, що виконується з метою узагальнення, поглиблення і закріплення знань, одержаних здобувачами вищої освіти під час навчання, та застосування набутих компетентностей для вирішення конкретного фахового завдання” [4, с. 22]

Курсова робота перевіряє не лише теоретичну і практичну підготовку майбутнього фахівця, але і його вміння працювати з літературою, досліджувати, аналізувати, систематизувати, узагальнювати набутий досвід, вести наукові дослідження під керівництвом викладача. Підготовка цих робіт дає можливість студентам: систематизувати здобуті теоретичні знання, перевіряти їх якість, науково і креативно мислити, розвивати пізнавальну активність, аналізувати та порівнювати різні підходи щодо розв'язання певної педагогічної проблеми.

Навчальна роботи виявляє здатність студента до самостійного осмислення проблеми; формує початкові вміння вести науковий експеримент, чітко й логічно викладати свою думку; перевіряє рівень володіння сучасними методами навчання, здатність застосовувати здобуті теоретичні знання на практиці, а також уміння формулювати висновки, рекомендації, оформляти результати.

Згідно із згаданим вище Положенням, тематику курсових робіт та порядок їх виконання розробляє викладач дисципліни (науково-педагогічний працівник), розглядає і затверджує кафедра, де реалізовується відповідна освітня програма [4, с. 22].

1.1. Дотримання правил академічної доброчесності

Луцький національний технічний університет неухильно дотримується політики академічної доброчесності, що закріплено, зокрема, у відповідних документах: Положення № 839 Про організацію освітнього процесу у Луцькому національному технічному університеті [4], Положення №553 про протидію та запобігання академічному плагіату у

Луцькому національному технічному університету. Редакція 02 (введене в дію наказом №308/01-02 від 24.10. 2023 р.) [3].

Так, у Положенні № 839 Про організацію освітнього процесу у Луцькому національному технічному університеті (пп. 5.5.6.) зазначено, що “Курсові роботи (проекти) здобувачів вищої освіти підлягають обов’язковій інструментальній перевірці на наявність академічного плагіату, що регулюється окремим Положенням університету. Результати інструментальної перевірки долучаються до курсової роботи (проєкту)” [4, с. 23].

У Положенні про плагіат (п.7.2) зазначено, зокрема, таке:

7.2.1 Перевірка текстів рукописів курсових робіт/проектів здобувачів на академічний плагіат здійснюється за допомогою Системи на основі Баз даних Бібліотеки.

7.2.2. Відповідальні особи на початку семестру заповнюють онлайн-форму, де вказують: кількість здобувачів, які виконують курсові роботи/проекти; середній обсяг курсової роботи/проєкту (кількість сторінок); загальну необхідну кількість сторінок.

7.2.3. Перед перевіркою здобувач (автор курсової роботи/проєкту) не менше ніж за 7 днів до захисту роботи заповнює і підписує заяву щодо самостійності виконання курсової роботи/проєкту. Цією заявою підтверджується факт відсутності в роботі запозичень з друкованих та електронних джерел третіх осіб, не підкріплених відповідними посиланнями, й проінформованість про можливі санкції у випадку виявлення академічного плагіату. Відмова у заповненні та підписанні заяви передбачає недопуск здобувача до захисту курсової роботи/проєкту.

7.2.4. Здобувач передає відповідальній особі текст рукопису курсової роботи/проєкту у файлі, формат якого прийнятний для перевірки.

7.2.5. Здобувач несе відповідальність за:

7.2.5.1. Неподання або несвоєчасне подання своєї курсової роботи/проєкту на перевірку в Системі, визначеному даним Положенням.

7.2.5.2. Порухення загальноприйнятих правил цитування та посилянь на використані інформаційні джерела.

7.2.6. Здобувачі, які отримали позитивне Рішення про перевірку, допускаються до захисту.

7.2.7. У випадку отримання негативного рішення, відповідальний фахівець кафедри визначає необхідність повторної перевірки та зазначає це у своєму рішенні.

Відповідно до Положення №553, “за результатами інструментальної перевірки і експертного оцінювання текст кваліфікаційної або курсової роботи/проєкту може мати такий рівень унікальності:

- “допустимий”, якщо показник запозичень тексту становить 0-30% – кваліфікаційна або курсова робота/проєкт допускається до захисту;

- “низький”, якщо показник запозичень тексту становить більше 30% – здобувачу вищої освіти повертається робота на доопрацювання та повторної перевірки на академічний плагіат” (п.5.6 Положення) [3].

Також зазначено, що “Здобувачі, кваліфікаційні або курсові роботи/проєкти яких пройшли інструментальну та експертну перевірку, допускаються до захисту” (п.5.8. Положення) [3].

2. Основні етапи виконання курсової роботи

Виконання курсової роботи передбачає такі етапи:

1. Добір теми, настановча консультація;
2. Затвердження графіку виконання роботи;
3. Складання бібліографії з теми;
4. Вивчення літературних джерел із теми дослідження;
5. Затвердження плану курсової роботи;

6. Формування понятійного апарату;
7. Додаткове вивчення літератури;
8. Збір практичного матеріалу (паналіз текстового матеріалу; дослідження блогів та іншого відеоконтенту тощо);
9. Підготовка першого варіанта роботи;
10. Перевірка керівником першого варіанта роботи;
11. Оформлення остаточного варіанта роботи згідно з вимогами;
12. Подання курсової роботи на кафедру (за 2 тижні до захисту).

2.1. Опрацювання наукових джерел та літератури

Для проведення наукового дослідження потрібна як первинна, так і вторинна інформація. Первинна інформація - це вихідні дані, які є результатом конкретних експериментальних досліджень, вивчення практичного досвіду. Вторинна інформація – це результат аналітико-синтетичної переробки первинної інформації [6]

Пошук літературних джерел можна проводити різними методами. Можна запропонувати такий загальний порядок опрацювання літературних джерел:

1. Вивчення фондів бібліотеки університету та інших бібліотек за тематичними й авторськими каталогами;
2. Вивчення літератури, зібраної у фондах університету;
3. Ознайомлення з науковими публікаціями провідних науковців кафедри, факультету, університету;
4. Користування послугами бібліотек з мережі Інтернет та електронними версіями потрібних джерел на твердих носіях;
5. Інші джерела за порадою керівника.

Роботу з літературними джерелами розпочинають з вивчення державних документів (за потреби), підручників, навчальних посібників, довідників, а також монографій. Потім вивчають статті в журналах. Разом із указаними літературними джерелами можуть бути використані збірники наукових праць, збірники наукових статей матеріали наукових конференцій.

Найпоширенішими науковими джерелами вважають:

Монографію як один із основних видів науково-літературних джерел, в якому найглибше та найпоєднаніше викладаються результати наукових досліджень. В монографіях відображено як теоретичні, так і прикладні (практичні) частини дослідження. Монографії треба читати уважно, занотовуючи найважливіші положення, висловлювання, рекомендації автора. Крім того, ці роботи здебільшого супроводжуються докладними списками літератури за проблемами дослідження, які відкривають широке поле для плідного пошуку. Дослідникові-початківцю корисно звертати увагу насамперед на цей вид науково-літературних джерел, порадившись з науковим керівником, вивчити кілька робіт, що були опубліковані за останні 10-15 років.

Наукові статті – найбільші за обсягом (до 24 друкованих сторінок) публікації, які висвітлюють питання, що вивчаються, погляди автора з конкретних проблем, результати дослідження. Дослідник може звертатися до статей, опублікованих у різних наукових збірниках чи в спеціальних наукових журналах. Особливість наукових журнальних статей – у донесенні найоперативнішої інформації, у розгляді тих проблем, які актуальні сьогодні. Систематично переглядаючи наукові журнали, беручи до уваги опубліковані в них статті, дослідник орієнтується у найновіших дослідженнях за темою вивчення.

Тези – коротко сформульовані положення висновків, підсумків, рекомендацій за матеріалами дослідження з тих чи інших проблем. Обсяг їх невеликий – 2-3 сторінки. Збірники тез здебільшого публікуються згідно з матеріалами конференцій, присвячених розгляду конкретних проблем дослідження.

Дисертації – це наукові рукописні роботи, фундаментальні дослідження, після захисту яких аспіранту, докторанту надається вчений ступінь кандидата чи доктора наук. За матеріалами дисертацій публікуються короткі викладки, що називаються авторефератами; при потребі ними може користуватися дослідник. Звернення до тих чи інших науково-літературних джерел рекомендується погодити з науковими керівниками.

План є попередньою формою запису прочитаного. Він передує тезам та конспекту – більш складним та змістовним формам нотування. Змістовні тези неможливі без попередньо складеного чіткого плану, хоча зміст і обсяг плану та тез можуть відрізнятися. Вдало сформульовані тези містять у собі всі основні питання, які мають відбивати

план. Ці питання в тезах доповнюються положеннями, що розкривають окремі аспекти мікротем.

Одним із поширених способів фіксування змісту джерела є цитування, тобто точне (дослівне) відтворення тексту джерела зі збереженням усіх розділових знаків. Цитата в самій роботі дослідника беруть в лапки і на неї обов'язково подають покликання (в кінці кожної сторінки чи за нумерацією списку літератури, що використовувалась, із зазначенням автора, назви джерела, сторінки запозичення цитати).

Обов'язковою складовою дослідницької роботи є бібліографічний опис, тобто сукупність бібліографічних відомостей про документ, його складову частину або групу документів, наведених згідно з певними правилами і необхідними та достатніми для загальної характеристики й ідентифікації документа.

2.2. Правила оформлення бібліографії

Список джерел і літератури повинен включати повний бібліографічний опис використаних при написанні курсової роботи джерел.

Вимоги до бібліографічного опису літературних джерел є спільними для всіх, хто має справу з книгою. В описі кожен знак має важливе значення (кожна кома, крапка, двокрапка). Знаючи їх і маючи невелику практику роботи з книгою, дослідник через невеликий проміжок часу буде дотримуватися їх автоматично, не витрачаючи часу на опис літературного джерела.

Бібліографічний опис складають безпосередньо за друкованим твором або виписують з каталогів повністю без скорочень і пропусків будь-яких елементів (ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання / Нац. стандарт України. Вид.офіц.. К.: ДП “УкрНДНЦ”, 2016. 17 с. https://kneu.edu.ua/userfiles/lib/DSTU_8302_2015_.pdf).

Порядок розміщення використаних джерел у списку – в алфавітному порядку (див. Додаток 3).

Список джерел і літератури (рекомендована кількість – не менше 15) має містити опрацьовані студентом (студенткою) нормативно-правові

акти, наукову, навчальну, методичну літературу. У списку необхідно вказувати тільки ті джерела, на які є покликання у тексті курсової роботи.

3. Структура курсової роботи

У курсовій роботі умовно виокремлюють: 1 – вступну частину, 2 – основну частину (може складатися з двох і більше розділів, один з яких теоретичний), 3 – список використаної літератури, 4 – додатки (якщо є потреба).

Вступна частина повинна містити такі структурні елементи: титульний лист (зразок оформлення див.Додаток 1) та зміст (див.Додаток 2).

Основна частина містить такі структурні елементи: вступ, текст курсової роботи, висновки, список літератури (не входить до основної частини курсової роботи).

Додатки розміщують після списку літератури курсової роботи і вони також не входять в обсяг курсової роботи.

На початку курсової роботи подають зміст. Він містить назви та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів, пунктів (якщо вони є і мають заголовки), зокрема, вступу, висновків, додатків, списку використаної літератури та ін.

У вступі (обсяг – 2-3 сторінки):

– визначається актуальність теми (наскільки її розробка є потрібною і важливою у контексті вітчизняної науки і практики). Актуальність показує зв'язок теми з сучасними суспільними процесами, науковими проблемами галузі, практичними потребами професійної сфери, змінами в медіасередовищі, технологіях, комунікаційних практиках;

– рівень дослідження теми курсової роботи (подається огляд літератури за темою курсової роботи, який, по-перше, демонструє обізнаність здобувача у вибраній темі, по-друге, дозволяє охарактеризувати історію розвитку досліджень досліджуваної теми, та наявну базу знань. При цьому

недостатньо вказати перелік опублікованої літератури з анотацією кожного видання. Слід спробувати проаналізувати, наскільки глибоко досліджувалася ця тема у фундаментальних та інших працях, систематизувати найважливіші положення, виявити питання, які не отримали відповіді у попередніх дослідженнях та логічно пов'язати їх з завданням виконуваної роботи);

– чітко формулюються мета (тільки одна) і завдання роботи, об'єкт і предмет дослідження.

Мета курсової роботи – це кінцевий результат дослідження, який передбачає розв'язання визначеної проблеми. Вона полягає в осмисленні та аналізі конкретної проблеми медіакомунікації, визначеної темою та предметом роботи. Вона відображає очікуваний результат дослідження.

Мета формулюється з використанням таких дієслів: «проаналізувати», «дослідити», «визначити», «виявити», «охарактеризувати», «обґрунтувати», «створити», «розробити» тощо. Вона має бути логічно узгодженою з темою та реальною для досягнення в курсовій роботі; **завдання** – це певні етапи досягнення цього результату.

Об'єкт дослідження в галузі журналістики - це сукупність процесів, явищ і відносин, пов'язаних зі створенням, поширенням і споживанням журналістської інформації у суспільстві. Він охоплює широку сферу, в межах якої виникає досліджувана проблема.

Предмет дослідження – це конкретний аспект або комунікативна характеристика об'єкта, яка безпосередньо аналізується в роботі. Він визначає фокус наукового аналізу й уточнює тему дослідження.

При визначенні **об'єкта і предмета** дослідження слід виходити з того, що об'єкт є ширшим, ніж предмет. Якщо об'єкт дає відповідь на питання «що досліджуємо?», то предмет визначає окремі аспекти аналізу досліджуваної проблеми.

– вказуються методи дослідження, використані автором під час наукового пошуку.

У курсовій роботі подають перелік використаних **методів дослідження** для досягнення поставленої в роботі мети. Методи

дослідження – це сукупність наукових способів і прийомів, за допомогою яких студент досягає мети дослідження та розв’язує поставлені завдання. Щоб отримати достовірні результати, рекомендується використовувати різноманітні методи. При проведенні медіадосліджень частіше використовуються такі методи:

- 1.Спостереження;
- 2.Опитування аудиторії та визначення загальної обізнаності у проблемі;
- 3.Інтерв’ю, глибинні інтерв’ю
- 4.Вивчення документів та листування;
- 5.Порівняльний аналіз;
- 6.Дискурс-аналіз;
- 7.Аудиметрія (рейтингові дослідження)
- 8.Синтез;
- 9.Аналіз, контент-аналіз
- 10.Веб-аналітика;
11. Соціальний моніторинг;
- 12.Мережевий аналіз;
- 13.Соціологічний підхід;
- 14.Історичний метод тощо.

3.1. Вимоги до викладу тексту курсової роботи

Текст курсової роботи – це виклад відомостей про предмет (об’єкт) дослідження, які є необхідними й достатніми для розкриття сутності означеної роботи (опис теорії, методів роботи) та її результати.

Текст курсової роботи викладають, поділяючи матеріал на розділи. Розділи можуть поділятися на пункти або на підрозділи і пункти. Кожен пункт і підпункт повинен містити закінчену інформацію щодо дослідницького завдання, яке в ньому вирішується.

Основна частина роботи складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають з нової сторінки. Основному тексту кожного розділу може передувати передмова з коротким описом вибраного напрямку та обґрунтуванням застосованих методів досліджень. У кінці

кожного розділу формулюються висновки зі стислим викладом результатів, що дає змогу вивільнити загальні висновки від другорядних подробиць.

Перший розділ присвячують, як правило, теоретичному обґрунтуванню питання. Назва розділу має відображати сутність проблеми. Не допускається називати його загальним визначенням типу “Теоретична частина” чи “Теоретичний розділ” тощо. Він зазвичай може містити 2-3 підрозділи.

Обов’язковою складовою першого розділу є огляд наукових джерел з досліджуваного питання. В аналізі літератури окреслюють основні етапи розвитку наукової думки з досліджуваної проблеми стисло, в аналітичному плані, критично висвітлюють роботи попередників, їх різні погляди, називають ті питання, що залишились невирішеними і визначають таким чином місце курсової роботи у розв’язанні проблеми. Бажано завершити огляд літератури коротким резюме щодо необхідності проведення досліджень у галузі. Завершують розділ короткими висновками.

У другому розділі представляють безпосередньо хід поглибленого вивчення теми та переконливо обґрунтовують результати дослідження.

Тобто, в основу розділу покладається, залежно від теми роботи, опис емпіричного дослідження, проведеного студентом (опитування, контент-аналіз тощо), аналіз медіапродукту або проекту (аналіз медіабренду, оцінка його ефективності), моніторинг соцмереж; проводиться аналіз отриманих результатів і робляться висновки. Як правило, другий розділ курсової роботи містить 2-3 підрозділи.

Студент (-ка) повинен (-на) висвітлити те нове, що він (вона) вносить у розробку проблеми, порівняти його із даними інших дослідників та практиків. Виклад матеріалу підпорядковують одній провідній ідеї, чітко визначеній автором.

3.1.1. Оформлення висновків до курсових робіт

У висновках викладають найбільш важливі результати, одержані в роботі. У цьому розділі необхідно підвести підсумок

проведеного дослідження, викласти його результати, які становлять відповіді на завдання курсової роботи.

У першому пункті висновків коротко оцінюють стан вивчення проблеми (завдання). Далі викладають результати дослідження, які базуються на висновках до кожного розділу. Найзручніше формулювати висновки відповідно до поставлених завдань. У висновках необхідно наголосити на ефективності пропонованих у курсовій роботі ідей, викласти рекомендації щодо їх використання.

2.1.2. Вимоги до оформлення додатків

До додатків доцільно включити допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття роботи:

- 1.Методики, які були апробовані в процесі виконання курсової роботи;
- 2.Таблиці, схеми, рисунки, діаграми;
- 3.Анкети і опитувальники (як зразок в одному примірнику);
4. Скрин-шоти сторінок видань або світлини
- 5.Практичні рекомендації.

Кожен додаток має свій заголовок і починається з нової сторінки, їх кількість не обмежується. Позначають їх арабськими цифрами, наприклад, «Додаток 1». Нумерація сторінок курсової роботи, на яких розміщені додатки, не проводиться.

3.2. Технічні вимоги до оформлення курсової роботи

Курсова робота повинна відповідати встановленим вимогам до технічного оформлення такого типу робіт.

Обсяг курсової роботи – 25-30 сторінок машинописного тексту; шрифт Times New Roman кегль 14, міжрядковий інтервал - 1,5, поля: ліворуч – 3 см, праворуч – 1,0 см, зверху і знизу – по 2 см.; кількість використаних джерел – не менше 15.

ЗМІСТ, ВСТУП, РОЗДІЛИ, ВИСНОВКИ, СПИСОК
ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ друкують великими
літерами симетрично до тексту; їх потрібно розташовувати на новій
сторінці. Нумерацію сторінок (винятково арабські цифри) починають із 3-
ої сторінки (зі ВСТУПУ). Номер сторінки (цифра) проставляють у праволму
верхньому куті

Під час формування назв розділів і підрозділів курсової роботи
необхідно виконати такі вимоги:

1. Назва жодної з частин роботи не може повністю збігатися із загальною темою роботи.
2. Назви підрозділів не повинні збігатися з назвами розділів.
3. Назви частин роботи повинні відображати суть їхнього змісту коротко, чітко і зрозуміло.
4. Назви суміжних розділів/підрозділів повинні бути логічно взаємопов'язані між собою.
5. Назви суміжних частин повинні бути продумані й сформульовані в єдиному стилі викладу.
6. Назви повинні бути достатньо широкі й гнучкі, щоб дати можливість їх подальшого уточнення і приведення до завершального вигляду у процесі редагування змісту роботи.

ВИСНОВКИ (орієнтовно 1,5-2 сторінки) вміщують безпосередньо після викладу тексту, починаючи з нової сторінки.

Основні ВИСНОВКИ можна викласти у формі пронумерованих тез або відокремлених абзацним відступом, формулювання яких повинно бути максимально чітким, зрозумілим, коротким.

Структурні елементи тексту (*актуальність, мета, новизна* та ін.) виділяють насиченим шрифтом.

Розділи і підрозділи основної частини нумерують арабськими цифрами без знака №, крапку в кінці не ставлять, з нового рядка великими літерами друкують заголовок розділу, розташовуючи симетрично до тексту з абзацним відступом 1,25см. У **Зголовках** тільки перша літера велика, крапку в кінці не ставлять. Відстань між заголовком і текстом має становити 3-4 інтервали (крім заголовка пункту і підпункту).

3.2.1. Покликання у курсовій роботі

Покликання в тексті на джерела та літературу слід виконувати способом винесення покликань в кінець роботи. Тоді в тексті необхідно вказати порядковий номер праці чи джерела, на які робиться покликання, за яким вони розміщуються у списку використаних джерел та літератури в кінці роботи .

Наприклад:

Цитата в тексті: *«Різні жанри публіцистичного стилю мають різну кількість стійких сполук і з різним рівнем експресивності»* [5, с. 55], де – 5 – порядковий номер праці у списку літератури, на яку зроблено покликання; а 55 – сторінка цієї праці, з якої наведено цитату.

На всі таблиці, ілюстрації, графіки, скриншоти світлин тощо, які містяться в додатках, також повинні бути відповідні покликання в тексті роботи.

4. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Захист курсової роботи відбувається відповідно до графіка, затвердженого на кафедрі іноземної та української філології перед комісією, що складається з науково-педагогічних (педагогічних) працівників кафедри у кількості трьох осіб за участі гаранта освітньої програми. Склад комісії за поданням завідувача кафедри затверджує декан факультету відповідним розпорядженням, про що йдеться у положенні №839 Про організацію освітнього процесу, п.п.5.5.7. [5, с. 23].

До захисту допускають студентів, які в повному обсязі виконали завдання курсової роботи і мають рецензію керівника, що є основою для оцінювання роботи.

Курсову роботу здають керівнику для перевірки за три тижні до запланованого захисту курсових робіт. Не пізніше ніж за 7 днів до захисту курсову роботу подають на кафедру.

Комісія із захисту курсової роботи у визначений термін заслуховує повідомлення студентів про основні положення наукової роботи (до 10 хвилин), після чого здобувач(-ка) дає відповіді на запитання членів комісії (загалом захист курсової роботи не може перевищувати 20 хвилин).

Обговорення результатів та виставлення оцінки проводиться комісією у присутності студентів. Оцінювання здійснюється за національною шкалою та шкалою ЄКТС. Студента(-ку), який(-а) не захистив(-ла) курсову роботу, допускають, після її доопрацювання, до повторного захисту згідно з графіком ліквідації академічної заборгованості студентів.

Під час оцінювання курсових робіт враховують відповідність змісту курсової роботи темі, меті і завданням, що визначались у вступі, новизну теми, якість оформлення курсової роботи, вчасність подання роботи на кафедру та якість захисту курсової роботи.

4.1. Критерії оцінювання курсової роботи

Курсова робота з навчальної дисципліни «Медіакомунікації» оцінюється за 100-бальною шкалою є окремим заліковим модулем і становить 20 % підсумкового балу. Оцінка за курсову роботу визначається як середнє арифметичне двох складових: оцінки за виконання/написання курсової роботи та оцінки за її захист. Кожна зі складових оцінюється за 100-бальною шкалою.

Критерії оцінювання курсової роботи

90–100 балів – отримує здобувач вищої освіти за умови повного та глибокого опанування програмного матеріалу курсової роботи. Вступ курсової роботи є логічно вибудованим, містить чітко сформульовані актуальність, мету, завдання, об'єкт, предмет і методи дослідження.

Основна частина структурована, послідовна та науково обґрунтована. Теоретичний розділ відзначається глибоким аналізом наукових джерел, коректним використанням термінології та критичним осмисленням підходів дослідників. Практичний розділ демонструє самостійність дослідження, вміння застосовувати теоретичні знання для розв'язання нестандартних завдань. Висновки відзначаються логічністю, узагальненістю, повністю відповідають меті й завданням роботи та містять елементи наукової новизни;

85–89 балів – отримує здобувач за умови вільного володіння матеріалом курсової роботи. Вступ курсової роботи коректно оформлений і загалом відповідає вимогам. Основна частина є логічною та завершеною. Теоретичний розділ достатньо повно розкриває проблему на основі наукових джерел, практичний розділ містить аргументовані результати дослідження. Висновки є обґрунтованими, хоча можуть мати окремі несуттєві неточності;

75–84 бали – отримує здобувач за умови загалом правильного розкриття теми курсової роботи. Вступ курсової роботи сформульований з окремими неточностями. Основна частина подана послідовно, однак аналіз у теоретичному розділі не завжди є достатньо глибоким. Практичний розділ виконаний переважно самостійно, проте містить окремі помилки в інтерпретації результатів дослідження. Висновки частково узагальнюють матеріал і потребують уточнення;

65–74 балів – отримує здобувач, коли відтворює основний теоретичний матеріал курсової роботи, проте вступ курсової роботи має формальний характер, основна частина розкриває тему поверхнево, теоретичний розділ обмежується переказом джерел без належного аналізу, практичний розділ містить значну кількість недоліків, висновки не повною мірою відповідають поставленим завданням;

60–64 бали – отримує здобувач, коли володіє матеріалом курсової роботи на рівні, вищому за початковий. Вступ курсової роботи і основна частина подані фрагментарно, теоретичний розділ має переважно описовий характер і не містить достатнього рівня аналізу та узагальнень. практичний розділ не демонструє самостійності дослідження, висновки – формальні та недостатньо обґрунтовані;

35–59 балів – отримує здобувач, коли демонструє володіння лише окремими фрагментами матеріалу, вступ курсової роботи не відповідає вимогам або відсутній, основна частина, зокрема теоретичний і практичний

розділи, розкриті частково, без логічного зв'язку. Висновки – поверхневі або несформовані;

0–34 бали – отримує здобувач, коли володіє матеріалом курсової роботи на рівні елементарного відтворення окремих фактів. Структура курсової роботи (вступ, основна частина, теоретичний і практичний розділи, висновки) не дотримана або відсутня. Робота не відповідає вимогам щодо змісту та самостійності виконання.

Критерії оцінювання захисту курсової роботи

90–100 балів – виставляється, якщо під час захисту курсової роботи здобувач повно та ґрунтовно володіє матеріалом дослідження. У доповіді-презентації повно висвітлено та логічно розкрито вступ, основну частину, теоретичний і практичні розділи, висновки. Здобувач чітко аргументує власні положення, демонструє повноту та обґрунтованість відповідей на додаткові запитання і зауваження, уміє вести фахову дискусію. Відзначається висока культура мовлення та сформовані ораторські навички.

85–89 балів – виставляється, якщо під час захисту курсової роботи здобувач упевнено володіє матеріалом. У доповіді-презентації загалом повно висвітлено та розкрито вступ, основну частину, теоретичний і практичні розділи, висновки. Відповіді на додаткові запитання і зауваження є переважно правильними та аргументованими. Культура мовлення та ораторські навички відповідають вимогам, можливі незначні неточності.

75–84 бали – виставляється, якщо під час захисту-презентації курсової роботи здобувач демонструє достатнє володіння матеріалом. Основні положення вступу, основної частини, теоретичного та практичних розділів, висновків розкрито, однак не завжди повно. Відповіді на додаткові запитання і зауваження частково аргументовані. Культура мовлення загалом дотримана, ораторські навички потребують вдосконалення.

65–74 бали – виставляється, якщо під час захисту курсової роботи здобувач володіє матеріалом на базовому рівні. Доповідь-презентація має описовий характер, вступ, основну частину, теоретичний і практичні розділи, висновки розкрито поверхнево. Відповіді на додаткові запитання і зауваження – неповними або потребують уточнення. Культура мовлення та ораторські навички сформовані недостатньо.

60–64 бали – виставляється, якщо під час захисту курсової роботи здобувач демонструє фрагментарне володіння матеріалом. Основні структурні елементи роботи (вступ, основна частина, теоретичний і практичні розділи, висновки) висвітлено частково. Відповіді на додаткові

запитання і зауваження малопереконливі. Культура мовлення недостатня, ораторські навички слабо виражені.

35–59 балів – виставляється, якщо під час захисту курсової роботи здобувач володіє лише окремими фрагментами матеріалу. Доповідь не забезпечує цілісного розкриття вступу, основної частини, теоретичного та практичних розділів, висновків. Відповіді на додаткові запитання і зауваження є поверхневими або відсутні. Культура мовлення та ораторські навички не відповідають вимогам.

0–34 бали – виставляється, якщо під час захисту курсової роботи здобувач не володіє матеріалом, не може послідовно висвітлити вступ, основну частину, теоретичний і практичні розділи, висновки. Відповіді на додаткові запитання і зауваження відсутні або неправильні. Культура мовлення та ораторські навички не сформовані.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вимоги і методичні рекомендації щодо написання і захисту курсових робіт. Методика підготовки курсової роботи. URL: <https://surl.li/fovovm>.
2. Курсова робота з української мови: навчальний посібник для студентів/С.К.Богдан, І.Д.Скорук. Луцьк: Вежа-Друк, 2021.120 с.
3. Положення №553 про протидію та запобігання академічному плагіату у Луцькому національному технічному університеті. Редакція 02 введено в дію наказом № 182-05-35 від 07.05.2020 р. (із змінами №808, введеними в дію наказом ректора №325/01-02 від 24.20.2023 р.). Луцьк, 2023. URL: https://drive.google.com/file/d/1qDefwhV0on7w0Zxx_H6mKbR7utnWUnuE/view
4. Положення №839 про організацію освітнього процесу в Луцькому національному технічному університеті. Редакція 04. Луцьк, 2024. 69 с. URL: <https://mail.google.com/mail/u/0/?tab=rm&ogbl#inbox?projector=1>
5. Пошук джерел наукової інформації. URL: <https://donnaba.edu.ua/docs/library-page/2020/Poshuq-dzherel-nauqowo%D1%97-%D1%96nformatc%D1%96%D1%97.pdf>
6. Стандарт вищої освіти за спеціальністю 061 “Журналістика”. URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2021/07/28/061-Zhurnalistyka-bakalavr.28.07-1.pdf>

ДОДАТКИ

Додаток 1

Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи

Міністерство освіти і науки України
Луцький національний технічний університет
Факультет цифрових освітніх та соціальних технологій

ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ

НАЗВА НАЗВА НАЗВА НАЗВА НАЗВА НАЗВА НАЗВА

Спеціальність 061 Журналістика
Освітня програма Медіакомунікації та PR

Курсова робота з медіакомунікацій

Роботу виконано на
кафедрі
іноземної та
української філології

Науковий керівник –
науковий ступінь,
вчене звання ПП

Луцьк 2024

Зразок оформлення структури змісту курсової роботи

ЗМІСТ

ВСТУП	1
РОЗДІЛ 1 НАЗВА	2
1.1. Назва.....	3
1.2. Назва.....	4
Висновок до Розділу 1.....	5
РОЗДІЛ 2 НАЗВА	6
2.1. Назва.....	7
2.2. Назва.....	8
2.3. Назва.....	9
Висновок до Розділу 2.....	10
ВИСНОВКИ	11
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	12
ДОДАТКИ	13

Зразок оформлення списку використаних джерел та літератури

(за ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання / Нац. стандарт України. Вид.офіц.. К.: ДП “УкрНДНЦ”, 2016. 17 с. URL: https://kneu.edu.ua/userfiles/lib/DSTU_8302_2015_.pdf)

Книга одного автора

Пономарів О. Д. Культура слова: мовностилістичні поради. 2-ге вид., стер. Київ : Либідь, 2001. 240 с.

Книги двох або трьох авторів

Вихованець І. Р., Городенська К. Г. Теоретична морфологія української мови. Київ : Пульсари, 2004. 398 с.

Книги чотирьох і більше авторів

Сучасна українська мова / О. М. Григор’єв та ін. 3-тє вид., перероб. Київ : Либідь, 2005. 488 с.

Книги без зазначення автора (з редактором тощо)

Економічна енциклопедія / за ред. В. В. Шевченка. Київ : Альманах, 2016. 304 с.

Книга – частина багатотомного видання (окремий том)

Етимологічний словник української мови : у 7 т. / уклад.: Р. В. Болдирєв та ін. Київ : Наук. думка, 1989. Т. 3 : Кора-М. 552 с.

Частина книги (розділ тощо)

Goehr L. The concept of opera. *The Oxford handbook of opera* / ed. by H. M. Greenwald. Oxford, 2014. P. 92-136.

Стаття (публікація) в періодичному виданні

Стаття в журналі

Зайцева О. М. Варіантність у родовій категоризації іменників: (на матеріалі мовлення сучас. укр. телебачення). *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія «Філологія»*. 2018. Т. 21, № 1. С. 121-130.

Стаття в газеті

Андрущенко В. Академічна недоброчесність як виклик інтелектуальній спроможності нації. *Голос України*. 2018. 20 лип. С. 10.

Електронний ресурс

Сайт

«Файлу» чи файла»: який родовий відмінок слова «файл»? *Kyiv Dictionary*. URL: <https://www.kyivdictionary.com/uk/grammar/uk/consulenza-linguistica/vypusk3/failu-faila/> (дата звернення: 20.05.2020).

Диск

Тараненко Ю. А. Енциклопедія українського козацтва. Запоріжжя, 2006. 2 електрон.-опт. диски (DVD-R).

Дисертація

Тиха Л.Ю. Метафора в поетичному дискурсі Івана Драча : дис. ... к-та. філол. наук : 10.02.01. Київ, 2007. 222 с.

Автореферат дисертації

Тиха Л.Ю. Метафора в поетичному дискурсі Івана Драча: автореф. дис. ... к-та філол. наук : 10.02.01. Київ, 2007. 20 с.

Матеріали конференції

Тези доповіді

Святецька А. В. Діалектизми у повісті М. Коцюбинського «Тіні забутих предків»: семантико-стилістичний аспект. *Стратегії розвитку та пріоритетні завдання філологічних наук* : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 19-20 жовт. 2018 р. / Класич. приват. ун-т. Запоріжжя, 2018. С. 19-23.

Закон, нормативний акт

Про забезпечення функціонування української мови як державної : Закон України від 25.04.2019 № 2704-VIII : станом на 19 квіт. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19> (дата звернення: 11.06.2020).

Конституція України : від 28.06.1996 : станом на 01 січ. 2006 р. Київ : Ін Юре, 2006. 144 с.

Препринт

Головач Ю., Пляцко Р., Сварник Г. Петер Пуллой і архів Івана Пулюя. Львів : Ін-т фізики конденс. систем НАН України, 2020. 24 с. (Препринт. Ін-т фізики конденс. систем НАН України ; ISMP–20–01).

Стандарт

ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Чинний від 2016-07-01. Вид. офіц. Київ : УкрНДНЦ, 2016. 16 с.

Архівні матеріали

Закон про громадянство Української Народної Республіки. 15 листопада 1921 р. *ЦДАВО України* (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1065. Оп. 4. Спр. 96. Арк. 48—50. Оригінал. Машинопи

Медіакомунікації [Текст]: Методичні вказівки до виконання курсової роботи для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти освітньої програми Медіакомунікації та PR галузі знань 06 Журналістика спеціальності 061 Журналістика денної та заочної форм навчання. Луцьк: Луцький НТУ, 2024. –32 с.

Комп'ютерний набір та верстка:

Л.Ю. Тиха

Редактор:

Л.Ю. Тиха

Підписано до друку _____ Формат 60x84/16.

Папір офс. Гарнітура TimesNewRoman.

Ум. друк. арк.1,5. Обл.-вид. арк. .

Тираж 50 прим.

Відділ іміджу та промоції ЛНТУ
43018, м.Луцьк, вул. Львівська, 75
Друк – ВІМ ЛНТУ